

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 12C/260/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814202077
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ing. Judita Gabonaiová Hrenčuková
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2019:7814202077.20

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudkyňou Mgr. Ing. Juditou Gabonaiovou Hrenčukovou, v právnej veci žalobcu Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom Bajkalská 19B, 826 58 Bratislava, IČO: 36 062 235, právne zastúpený JUDr. Jánom Mišúrom, PhD., advokátom, so sídlom Záhradnícka 27, 811 07 Bratislava, proti žalovanému R D K, s.r.o., so sídlom Jovická cesta 2081, 048 01 Rožňava, IČO: 36 176 974, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Lebovič, s.r.o., so sídlom Tomášikova 10/B, 821 03 Bratislava - Ružinov, IČO: 50 289 934, v konaní o zaplatenie 80.933,94 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd p r i p ú š ť a zmenu žaloby - jej rozšírenie, o sumu 1.650,95 eur spolu s príslušným úrokom z omeškania tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 82.584,89 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 27.540,88 eur od 28.12.2013 do zaplatenia, 9,25 % ročne zo sumy 35.848,47 eur od 28.05.2014 do zaplatenia, 8,05 % ročne zo sumy 4.188,02 eur od 23.01.2015 do zaplatenia, 8,05 % ročne zo sumy 1.660,24 eur od 06.05.2015 do zaplatenia, 8,05 % ročne zo sumy 2.521,90 eur od 17.02.2016 do zaplatenia, 8 % ročne zo sumy 826,80 eur od 01.07.2016 do zaplatenia, 8 % ročne zo sumy 4.139,63 eur od 13.07.2017 do zaplatenia, 8 % ročne zo sumy 4.208,00 eur od 28.12.2018 do zaplatenia, 8,00 % ročne zo sumy 1.650,95 eur od 04.01.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania.

II. Súd z a v ä z u j e žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 82.584,89 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 27.540,88 eur od 28.12.2013 do zaplatenia, 9,25 % ročne zo sumy 35.848,47 eur od 28.05.2014 do zaplatenia, 8,05 % ročne zo sumy 4.188,02 eur od 23.01.2015 do zaplatenia, 8,05 % ročne zo sumy 1.660,24 eur od 06.05.2015 do zaplatenia, 8,05 % ročne zo sumy 2.521,90 eur od 17.02.2016 do zaplatenia, 8 % ročne zo sumy 826,80 eur od 01.07.2016 do zaplatenia, 8 % ročne zo sumy 4.139,63 eur od 13.07.2017 do zaplatenia, 8 % ročne zo sumy 4.208,00 eur od 28.12.2018 do zaplatenia, 8,00 % ročne zo sumy 1.650,95 eur od 04.01.2019 do zaplatenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Súd p r i z n á v a žalobcovi náhradu trov tohto konania podľa pomeru úspechu vo veci vo výške 100 % .

odôvodnenie:

1. Žalobca sa pôvodne podanou žalobou domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 27.540,88 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 27.540,88 Eur od 28.12.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia.

2. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca je právnická osoba zriadená zákonom č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a zapísaná v Obchodnom

registri Okresného súdu Bratislava I, Odd. Po, vložka č. 983/B. Žalovaný je právnická osoba zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Košice I, Odd. Sro, vložka č. 9676/V - zároveň zapísaná ako držiteľ motorového vozidla IVECO, EČV: PO 865 BF, ktorého prevádzkou bola spôsobená ujma na zdraví (ďalej len vozidlo). Dňa 28.08.2010 bol zavinený predmetným vozidlom v dôsledku dopravnej nehody vznik ujmy na zdraví poškodenému D. W., Poľsko (ďalej len „poškodený“). Predmetné vozidlo nebolo k dátumu nehody povinne zmluvne poistené proti zodpovednosti za škodu, ako to vyplýva z ustanovenia § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Z tohto dôvodu vznikla žalobcovi v zmysle ustanovenia § 24 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z. v platnom znení povinnosť uhradiť poškodenému z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Navrhovateľ poskytol dňa 25.11.2013 z poistného garančného fondu poškodenému poistné plnenie v celkovej výške 27.540,88 eur (škoda na zdraví - výdaje + bolestné). Vyplatením náhrady škody poškodenému prešlo právo poškodeného vymáhať vyplatenú náhradu škody voči zodpovednému subjektu (žalovaný) na žalobcu. Ide o zákonný prechod práva (legálnu cesiu podľa § 524 OZ), ktorý má oporu v ustanovení § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. v platnom znení. Toto právo si žalobca - Slovenská kancelária poisťovateľov uplatnila mimosúdne listom zo dňa 27.11.2013 voči žalovanému, za ktorého plnila to, čo podľa zákona mal plniť on poškodenému. Žalovaný pohľadávku žalobcu do dnešného dňa neuhradil. Žalobca požadoval od žalovaného o zaplatenie poskytnutého poistného plnenia do 27.12.2013. Žalobca splnil svoju povinnosť vyplývajúcu zo zákona č. 381/2001 Z.z. tým, že uhradil poškodenému škodu. Tým, že žalovaný nespĺnil svoju zákonom stanovenú povinnosť v súlade s § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., vznikol žalobcovi voči žalovanému oprávnený nárok na základe ustanovenia § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z., a to právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa § 24 odseku 2 uvedeného zákona, na náhradu toho, čo za neho plnil. Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania. Výška úrokov z omeškania určená nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. s účinnosťou od 01.02.2013 je o 9 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

3. Súd vo veci vydal Platobný rozkaz č.k. 19Ro/55/2014 - 42 zo dňa 23.06.2014, ktorý bol žalovanému doručený do vlastných rúk dňa 01.07.2014 a následne dňa 16.07.2014 bolo žalovaným doručené podanie označené ako Odpor, v ktorom uviedol, že s uvedenými tvrdeniami žalobcu nesúhlasí. Žalovaný listom zo dňa 30.12.2013 informoval žalobcu, že v čase vzniku škodovej udalosti žalovaný nebol vlastníkom motorového vozidla, ktorého prevádzkou bola škodová udalosť spôsobená. Motorové vozidlo značky IVECO s EČV PO 865 BF bolo predané na základe ústnej kúpnej zmluvy zo dňa 26.08.2010 kupujúcemu Autohandel Sadig Ali, Everstr. 6, 462 40 Bottrop, Nemecko, ktorý zásielku - motorové vozidlo prevzal pri uzatvorení kúpnej zmluvy prostredníctvom J. I., ktorý vystupoval ako osoba určená kupujúcim na prevzatie motorového vozidla. K prevodu vlastníckeho práva na kupujúceho a k prijatiu zásielky prišlo dňa 26.08.2010. V zmysle čl. 2 písm. d) druhej zarážky smernice 88/357/EHS Druhej smernice Rady sa členským štátom, v ktorom je umiestnené riziko rozumie pri poistení všetkých typov vozidiel členský štát registrácie. Podľa čl. 1 ods. 4 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/103/ES (ďalej len „smernica“) sa územím, na ktorom sa vozidlo obvykle nachádza rozumie, územie štátu, ktorého evidenčné číslo má vozidlo bez ohľadu na to, či je evidenčné číslo stále alebo dočasné. Podľa čl. 3 smernice každý členský štát prijme všetky vhodné opatrenia, aby zabezpečil, že zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou vozidiel obvykle sa nachádzajúcich na jeho území je pokrytá poistením. Transponovaná úprava tejto časti smernice je obsiahnutá v § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení. Použitie vyššie uvedeného článku smernice 88/357/EHS Druhej smernice Rady priamo vylučujú ustanovenia čl. 15 ods. 1 a ods. 2 smernice, podľa ktorých ak je vozidlo odoslané z jedného členského štátu do druhého, za členský štát, v ktorom je umiestnené riziko, sa považuje členský štát určenia okamžite po prijatí zásielky kupujúcim na obdobie tridsiatich dní, hoci vozidlo nebolo formálne zaregistrované v členskom štáte určenia. V prípade, že vozidlo sa stane účastníkom nehody počas tohto obdobia a je nepoistené, orgán uvedený v čl. 10 ods. 1 smernice v členskom štáte určenia je zodpovedný za náhradu škody stanovenú v čl. 9 smernice. Nakoľko miestom určenia, do ktorého bolo motorové vozidlo odoslané, bola Nemecká spolková republika, a vozidlo bolo prevzaté kupujúcim dňa teda ešte pred vznikom škodovej udalosti, orgánom podľa čl. 10 ods. 1 smernice zodpovedným za náhradu škody stanovenú v čl. 9 smernice mala byť kancelária poisťovateľov zriadená v tomto členskom štáte a nie navrhovateľ. Z uvedeného potom vyplýva, že žalobca nebol povinný a ani oprávnený na poskytnutie poistného plnenia. Žalobca teda nie je aktívne legitimovaný na uplatnenie regresného nároku. Nárok žalobcu voči žalovanému nevyplýva ani z vnútroštátnych noriem. V zmysle

ustanovenia § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení je povinný zmluvné poistenie uzatvoriť ten, kto je ako držiteľ motorového vozidla zapísaný v dokladoch vozidla alebo ten, kto je v dokladoch vozidla zapísaný ako osoba, na ktorú sa držba motorového vozidla previedla, v ostatných prípadoch ten, kto je vlastníkom motorového vozidla alebo jeho prevádzkovateľom. Uvedené ustanovenie vo svojom pôvodnom znení upravovalo okruh subjektov, na ktoré sa vzťahuje povinnosť uzatvoriť zmluvné poistenie užšie, keď túto ukladalo tomu, kto bol ako držiteľ motorového vozidla zapísaný v dokladoch vozidla, v ostatných prípadoch ten kto bol vlastníkom motorového vozidla alebo jeho prevádzkovateľom. Taxatívny výpočet povinnosť subjektov o osoby zapísané v dokladoch vozidla ako tie na ktoré sa previedla držba motorového vozidla rozšírila až novela - zákon č. 430/2003 Z.z.. V zmysle ustanovení zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke upravujúcich evidovanie a zmeny v evidencii vozidiel (§§ 114 až 122) nevyžaduje, aby držiteľ vozidla pri oznamovaní zmeny podľa § 116 ods. 1 písm. b) zákona o cestnej premávke túto zmenu preukazoval predložením príslušných dokladov (napr. kúpna zmluva). Z uvedeného potom vyplýva, že zákon pripúšťa, aby k zápisu prevodu držby na inú osobu prišlo bez vedomia tejto osoby, teda aby úkonmi osoby, ktorá nie je subjektom verejného práva, vznikli povinnosti tretej osobe bez jej predchádzajúceho výslovného súhlasu. V spojení s ustanovením § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení by teda nastala situácia, kedy by takejto osobe vznikla povinnosť uzatvoriť povinné zmluvné poistenie, napriek tomu, že by nemala a ani nemohla mať reálnu vedomosť o jej vzniku. Zároveň ustanovenie § 118 ods. 2 zákona o cestnej premávke určuje, že na osobu, ktorá má byť zapísaná do dokladov vozidla ako jeho držiteľ a ktorá si nesplnila povinnosť požiadať orgán Policajného zboru príslušný podľa miesta svojho pobytu alebo sídla o zápis do dokladov vozidla ako držiteľ v lehote 15 dní odo dňa, keď sa na ňu držba vozidla previedla, prechádzajú povinnosti držiteľa vozidla. Z výkladu tohto ustanovenia potom vyplýva, že do uplynutia tejto lehoty má povinnosti pôvodný držiteľ vozidla, ak si pravdaže osoba, ktorá má byť zapísaná do dokladov vozidla ako jeho držiteľ nesplnila povinnosť požiadať o zápis do dokladov vozidla ako držiteľ skôr. V čase vzniku poistnej udalosti, táto lehota ešte stále plynula, preto nemohlo prísť k prechodu povinností držiteľa na našu spoločnosť. Zodpovednosť žalovaného nemožno vyvodiť ani z ustanovenia § 427 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, upravujúcim zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov. Za prevádzkovateľa sa považuje ten, kto má trvalú právnu a faktickú možnosť dispozície s dopravným prostriedkom. Spravidla je ním vlastník dopravného prostriedku. Podľa § 2 písm. am) zákona č. 725/2004 Z. z. o podmienkach prevádzky vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách, sa prevádzkovateľom vozidla rozumie vlastník vozidla alebo ním určený držiteľ osvedčenia o evidencii časť I a časť II, ktorí sú zapísaní v osvedčení o evidencii časť I a časť II a oprávnení rozhodovať o použití vozidla, alebo vlastník vozidla alebo ním určený držiteľ technického osvedčenia vozidla, ktorí sú oprávnení rozhodovať o používaní vozidla. V čase vzniku škodovej udalosti teda dňa 28.8.2010 nebol odporca prevádzkovateľom vozidla, nakoľko nemal právnu a ani faktickú možnosť dispozície s týmto vozidlom a nebol ani oprávnený rozhodovať o používaní vozidla, keďže uvedené vozidlo bolo ešte dňa 26.08.2010 predané a odovzdané kupujúcemu. Vlastníkom vozidla v čase vzniku škodovej udalosti bol kupujúci a ním určený držiteľ technického osvedčenia vozidla J. I.. Na základe vyššie uvedených skutočností považoval žalovaná nárok žalobcu na zaplatenie náhrady poistného plnenia za právne nedôvodný.

4. Žalobca podaním zo dňa 14.08.2014 reagoval na podaný odpor žalovaného a uviedol, že zastáva názor, že na základe žalobcom predložených dôkazných prostriedkov má žalobca čo do dôvodu a výšky právny nárok voči žalovanému, keďže k vozidlu, ako to vyplýva z ustanovení § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 IVECO, EČV: PO 865 BF nebolo k dátumu nehody uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, čím vznikla žalobcovi v zmysle ustanovenia § 24 ods. 2 - vyššie uvedeného zákona povinnosť uhradiť poškodenému z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Takisto poukázal na to, že podľa ustanovenia § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu má pri tuzemskom motorovom vozidle ten, kto je ako držiteľ motorového vozidla zapísaný v dokladoch vozidla alebo ten, kto je v dokladoch vozidla zapísaný ako osoba, na ktorú sa držba previedla, v ostatných prípadoch kto je vlastníkom motorového vozidla alebo jeho prevádzkovateľom. Žalovaný nepoprel v podanom odpore skutočnosť, že bol v čase dopravnej nehody ako držiteľ predmetného vozidla vedený v dokladoch vozidla. Povinnosť uzatvoriť povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla mal predmetnému motorovému vozidlu v čase dopravnej nehody

žalovaný. Tým, že žalobca splnil svoju povinnosť, vznikol mu voči žalovanému oprávnený nárok na základe ustanovenia § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z., a to právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa § 24 odseku 2 uvedeného zákona, na náhradu toho, čo za neho plnil. Žalovaný ako prevádzkovateľ, resp. držiteľ vozidla bol tou osobou, ktorá mala v čase dopravnej nehody faktickú a právnu moc nad vozidlom. Ako vyplýva z Výpisu z centrálnej evidencie motorových vozidiel (pripojený k návrhu vo veci samej), zapísaným držiteľom vozidla, ktorého prevádzkou vznikla v dôsledku dopravnej nehody škoda, bol odporca. S poukazom na § 2 písm. j) zákona č. 381/2001 Z. z. v platnom znení (uvedený zákon predstavuje lex specialis k Občianskemu zákonníku): „prevádzkovateľom motorového vozidla je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá má právnu alebo faktickú možnosť disponovať s motorovým vozidlom“. Podľa názoru žalobcu žalovaný mal v čase dopravnej nehody minimálne právnu moc nad vozidlom (zapísaný v dokladoch od vozidla), avšak podľa názoru žalobcu, takisto aj faktickú moc nad vozidlom, nakoľko v čase dopravnej nehody bol podľa výpisu z registra vozidiel vlastníkom predmetného vozidla, nakoľko vozidlo nebolo ním odhlásené v zmysle § 119 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách (platného a účinného v čase dopravnej nehody), t. j. mal vôľu mať vozidlo u seba. Zákonom požadovaná podmienka v prípade žalovaného týkajúca sa právnej alebo faktickej moci nad vozidlom, teda podľa názoru žalobcu, splnená bola. Žalovaný ako prevádzkovateľ, resp. držiteľ zodpovedá za škodu v súlade s § 427 OZ - objektívna zodpovednosť za škodu bez ohľadu na zavinenie. Žalovaný poukazuje v podanom odpore na to, že svoje vozidlo predal na základe ústnej kúpnej zmluvy zo dňa 26.08.2010 kupujúcemu Autohandel Sadig Ali prostredníctvom J. I., ktorý vystupoval ako osoba určená kupujúcim na prevzatie motorového vozidla. Žalovaný však tieto tvrdenia nepodložil žiadnymi relevantnými dôkazmi, z ktorých by dané aj reálne vyplývalo. Odporca neprodukoval žiaden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval prevod vlastníckeho práva zo žalovaného na nový subjekt Autohandel Sadig Ali. Žalobca zastáva názor, že je veľmi nepravdepodobné, aby žalovaný odovzdal vozidlo tretiemu subjektu dňa 26.08.2010 a to bez odovzdávacieho a preberacieho protokolu a bez zaplatenia kúpnej ceny. Takisto je ťažko uveriteľné, že tretí subjekt by s zároveň s vozidlom mal byť ešte 28.08.2010 v Poľsku, kde sa stala dopravná nehoda, hoci kupujúci by mal mať v zmysle faktúry sídlo v Nemecku a následne dávno po odovzdaní vozidla a to dňa 14.09.2010 by zástupca nemeckej spoločnosti prišiel na územie Slovenskej republiky zaplatiť v hotovosti kúpnu cenu za vozidlo. Žalovaný uvádza, že motorové vozidlo bolo prevzaté pri uzatvorení kúpnej zmluvy prostredníctvom J. I., ktorý vystupoval ako osoba určená kupujúcim na prevzatie motorového vozidla, kedy došlo aj k prevodu vlastníckeho práva, preto je zarážajúce, že faktúra ktorá mala zároveň slúžiť ako dodací list nie je podpísaná osobou preberajúcou tovar a rovnako, že je v slovenskom jazyku, nakoľko kupujúci mal byť nemeckou spoločnosťou. Žalobca tiež vyjadril pochybnosť, či nemecká spoločnosť vôbec existuje. Žalobca poukazuje na § 119 (Odhlásenie vozidla do cudziny) ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách (platného a účinného v čase dopravnej nehody): „Vlastník vozidla alebo držiteľ vozidla prihláseného do evidencie je pri odhlásení vozidla do cudziny povinný na vykonanie evidenčného úkonu predložiť osvedčenie o evidencii časť I, osvedčenie o evidencii časť II, ak bolo vydané, doklady podľa § 114 ods. 7 a § 116 ods. 5, preukázať svoju totožnosť, vyplniť príslušné tlačivo, ak je na tento účel zavedené, uviesť potrebné údaje o osobe s pobytom alebo so sídlom mimo územia Slovenskej republiky, ktorú orgán Policajného zboru zaeviduje ako nového držiteľa vozidla a nového vlastníka vozidla, a odovzdať tabuľku s evidenčným číslom; osvedčenie o evidencii časť I alebo časť II alebo tabuľka s evidenčným číslom sa neodovzdávajú, ak boli stratené alebo odcudzené.“ A s poukazom na § 120 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách (platného a účinného v čase dopravnej nehody): „Ak vlastník vozidla alebo držiteľ vozidla, ktoré previedol na osobu s pobytom alebo sídlom v štáte inom ako je štát Európskeho hospodárskeho priestoru, žiada o vyradenie takého vozidla z evidencie, je povinný predložiť potvrdenie príslušného orgánu štátu, do ktorého bolo vozidlo vyvezené. “Ak by si žalovaný splnil svoju zákonnú povinnosť a odhlásil vozidlo do cudziny, tak by sa zbavil svojej zodpovednosti. V prípade, ak poisťná zmluva uzavretá nebola alebo z určitých dôvodov zanikla (napr. pre nezaplatenie poisťného), sa poškodený nemá možnosť obrátiť na žiadnu poisťovňu, aby uhradila škodu za osoby zodpovedné za škodu, t.j. za vodiča či prevádzkovateľa. Z tohto dôvodu bol zákonom vytvorený tzv. poisťný garančný fond, ktorého správa bola zverená navrhovateľovi a poškodenému bolo poskytnuté právo uplatniť nárok na plnenie podľa § 24 ods. 2 písm. a) až g) zákona č. 381/2001 Z. z. proti Slovenskej kancelárii poisťovateľov za rovnakých podmienok, za ktorých by mohol uplatniť nárok na plnenie voči určitej poisťovni (§ 24 ods. 3 zákona č. 381/2001 Z. z.). Týmto je zabezpečené, že poškodený dostane plnenie i vtedy, keď vozidlo, ktorým bola spôsobená škoda nebude v rozpore so zákonom poistené. Protiprávny stav spočívajúci v absencii poistenia, avšak poškodený nepocíti, pretože za nepoistené osoby zodpovedné za škodu, je mu poskytnuté plnenie z poisťného garančného fondu navrhovateľa. Základom postihového práva navrhovateľa - Slovenskej kancelárie

poisťovateľov podľa citovaných ustanovení je jej právo žiadať refundáciu vyplatených náhrad od toho, kto za škodu podľa právnych predpisov zodpovedá a za koho vznikla povinnosť vyplatiť náhradu škody poškodenému s tým, že táto zodpovednosť je daná vo vzťahu k motorovému vozidlu, na ktoré nebolo v čase vzniku škody uzavreté poistenie (otázka, kto mal povinnosť motorové vozidlo poistiť je vo vzťahu k zodpovednosti za škodu irelevantná). V tejto súvislosti je treba opäť pripomenúť, že medzi osoby zodpovedné za škodu spôsobenú prevádzkou dopravného prostriedku podľa § 427 OZ zaraďuje zákon i prevádzateľa (de facto držiteľa) motorového vozidla, a to i v prípade, ak vozidlo vypožičal, resp. zveril inej osobe. Na druhej strane je však logické a žiaduce, aby tí, za ktorých bolo z garančného fondu plnené, vyplatené prostriedky do garančného fondu vrátili späť. Preto zákon oprávnil žalobcu - Slovenskú kanceláriu poisťovateľov domáhať sa náhrady za plnenie poskytnuté z poistného garančného fondu v súvislosti so škodou spôsobenou nepoisteným vozidlom, inými slovami poskytol jej postihové právo voči nepoisteným osobám zodpovedným za škodu. Žalobca zastáva názor, že z predložených dôkazných prostriedkov vyplýva, že žalobca má čo do dôvodu a výšky právny nárok voči žalovanému.

5. Žalovaný niekoľkými podaniami uviedol, že s tvrdeniami žalobcu nesúhlasí, odvoláva sa na skutočnosti uvádzané v odpore. V podaní zo dňa 27.09.2016 žalovaný navrhol k uvedeným skutočnostiam vypočúť cestou dožiadaného súdu svedka J. I.. Ďalej uviedol, že z ustanovenia § 24 ods. 2 zákona vyplýva, že žalobca poskytuje poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti. Podľa § 2 písm. j) zákona sa za prevádzkovateľa motorového vozidla považuje fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá má právnu alebo faktickú možnosť disponovať s motorovým vozidlom. Podľa § 129 ods. 1 Občianskeho zákonníka držiteľom je ten, kto s vecou nakladá ako s vlastnou alebo kto vykonáva právo pre seba. Držiteľom vozidla je teda fyzická osoba alebo právnická osoba, u ktorej sa vozidlo nachádza. Občiansky zákonník má teda na mysli pod pojmom držiteľ vozidla osobu, ktorá má právnu a faktickú možnosť trvale disponovať s dopravným prostriedkom. Zápis držiteľa v technickom preukaze má len evidenčný charakter. Podľa § 133 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak sa hnuiteľná vec prevádza na základe zmluvy, nadobúda sa vlastníctvo prevzatím veci, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak. Kúpna zmluva je v zásade zmluvou neformálnou (pri hnuiteľných veciach), možno ju uzavrieť písomne, ústne i konkludentne. V danom prípade (predaj vozidla) zákon nevyžaduje písomnú formu. Z citovaných ustanovení zákona vyplýva, že držiteľ vozidla, zapísaný v technickom preukaze, nemusí byť totožný s osobou vlastníka vozidla. Žalovaný nemal faktickú možnosť užívať vozidlo, nakoľko ho odovzdal dňa 26.8.2010 kupujúcemu a taktiež nemal právnu možnosť, keď došlo k platnému uzavretiu kúpnej zmluvy. Uzavretie písomnej zmluvy je vždy v záujme právnej istoty účastníkov zmluvného vzťahu, nie je to však ich povinnosť ani podmienka platnosti zmluvy, a teda zmluvná voľnosť nie je v tomto smere obmedzená. Treba tiež prihliadnuť na obvyklý spôsob uzatvárania ústnych zmlúv pri predaji starších vozidiel. V danom prípade žalovaný v čase nehody 28.8.2010 nebol vlastníkom ani držiteľom vozidla (keď s vozidlom už nenakladal a toto nepoužíval, vozidlo sa u neho nenachádzalo - viď § 129 ods. 1 OZ) a zápis v evidencii vozidiel má len evidenčný charakter a z tohto nemožno vyvodiť uvedené právne dôsledky. V čase nehody sa vozidlo nenachádzalo v právnej a ani faktickej dispozícii žalovaného, pretože už nebol vlastníkom predmetného vozidla, ktoré odovzdal kupujúcemu. Po odovzdaní vozidla žalovaný nemohol s vozidlom žiadnym spôsobom nakladať. Oneskorené odhlásenie vozidla z evidencie nie je právnym nakladaním s hnuiteľnou vecou, pretože má výlučne evidenčný charakter bez možnosti výkonu akejkoľvek zložky vlastníckeho práva. Uvedený názor zastáva aj samotný výkonný riaditeľ žalobcu D. O. M., B., ktorý v rámci prednášky Zodpovednosť za škodu s prevádzkou motorového vozidla a súvisiace poistenie, ktorá sa uskutočnila dňa 18.5.2015 v Omšeni, v prezentácii na strane 39, tabuľka číslo 78 uvádza k postihovému nároku Slovenskej kancelárie poisťovateľov: „Postihové právo smeruje voči tomu, za koho SKP plnila, t. j. voči subjektu, ktorý za škodu zodpovedá, nie voči tomu, kto nesplnil povinnosť sa poistiť.“ Je teda zrejmé, že aj samotný žalobca považuje za zodpovednostný subjekt osobu, ktorá bola v čase škodovej udalosti prevádzkovateľom vozidla a nie osobu uvedenú v technickom preukaze vozidla, keďže tento zápis má iba evidenčný charakter. Žalovaný teda nie je zodpovedný za spôsobenú škodu a nie potom ani povinný na základe postihového práva (regresu) žalobcu. Žalovaný zodpovedá iba za porušenie povinnosti uzavrieť poistnú zmluvu, ktoré je sankcionované v zmysle ustanovenia § 19 zákona. Ústna kúpna zmluva, na základe ktorej previedol žalovaný vlastnícke právo na kupujúceho Autohandel Sadig Ali bola platne uzavretá dňa 26.08.2010 je skôr na ťarchu žalobcu, ak v dostatočnej miere nevyšetřil skutkové tvrdenia žalovaného v rámci predsúdnej komunikácie. Ak mal pochybnosti o uzavretí zmluvy, nič mu nebránilo kontaktovať kupujúceho a p. I., ako osobu poverenú kupujúcim na prevzatie vozidla. Žalobca zároveň v rámci cezhraničnej spolupráce mal možnosť osloviť partnerskú kanceláriu poisťovateľov v

Nemeckej spolkovej republike o preverenie evidencie vozidla v danej krajine. Informácie o kupujúcom poskytol žalovaný v oznámení zo dňa 08.12.2011. V prílohe oznámenie pripojil žalovaný aj faktúru č. 418/10 zo dňa 26.8.2010 vystavenú na kupujúceho, z ktorej vyplýval nielen dátum dodania vozidla, ale aj identifikačné údaje kupujúceho. Pochybnosti o samotnom obchode prezentoval žalobca po prvýkrát až vo svojom vyjadrení zo dňa 18.11.2016. Preverenie týchto informácií si nevyžaduje, žiadne nadmerné úsilie. Navyše zisťovanie subjektov zodpovedných za škodu spôsobenú vozidlom je jednou z činností, ktoré vykonáva žalobca priamo zo zákona. Žalovaný nie je ochotný niest' zodpovednosť za laxnosť pri plnení si svojich zákonných povinností žalobcom. Kupujúci subjekt Autohandel Sadig Ali v čase uzavretia kúpnej zmluvy samozrejme existoval. Podľa náhľadu internetovej stránky <http://sadig-ali-trucks.de/> tak ako bola uložená dňa 15.8.2013 v internetovom archíve na stránke <https://archive.org/web/> je evidentné, že kupujúci v danom čase existoval. Podľa náhľadu tej istej stránky, avšak v časti imprint uloženej dňa 17.2.2015 je evidentné, že kupujúci existoval aj v roku 2015. K mierne odlišným názvom v subjekte kupujúceho žalovaný uvádza, že podstatný je identifikátor kupujúceho DE 8150067843. Skutočnosť, prečo sa subjekt s týmto identifikátorom v súčasnosti volá inak ako v roku 2010, kedy prišlo k uzavretiu kúpnej zmluvy na vozidlo, je pomerne jednoduchá. Nový názov obchodného mena bol registrovaný dňa 25.2.2016. Tieto skutočnosti, si zistil žalovaný v priebehu jedného dňa (28.4.2017) na základe svojich obmedzených možností, potom ako žalobca vzniesol námietku ohľadom existencie kupujúceho (vyjadrenie zo dňa 18.11.2016). Vo výpise nie je sice uvedené IČO subjektu, ale číslo zápisu HRA 18209 je totožné s číslom zápisu uvedeným v aktuálnom náhľade stránky <http://sadig-ali-trucks.de/imprint-l/> predloženým žalobcom <

nepoctivého konania kupujúceho, jednak z dôvodu, že ceny jednotlivých vozidiel neboli vysoké a jednak z dôvodu, že kupujúci dopredu uhradil v hotovosti kauciu. K ukončeniu spolupráce s kupujúcim prišlo z dôvodu nedodržania ústnej dohody o úhrade škody v sume 24.434,42 EUR, ktorú žalovaný zaplatil žalobcovi na základe súdneho zmiernu. Na základe uvedeného je nespochybniteľné, že v čase škodovej udalosti subjekt Autohandel Sadig Ali s identifikačným číslom DE 8150067843 existoval. Uzavretie ústnej kúpnej zmluvy, jej platnosť ako aj následky, ktoré sú nerozlučne späté s jej uzatvorením, nie sú závislé od posúdenia žalobcu. Žalobca si musí byť vedomý, že svojvoľné odmietnutie žalovaným tvrdenej skutočnosti ohľadom uzavretia kúpnej zmluvy a odovzdania vozidla kupujúcemu, môže mať dôsledky v posúdení postavenia žalovaného v tomto konaní ako sporovej strany bez pasívnej legitímácie.

6. V čase vydania platobného rozkazu a podania odporu na tunajší súd bol ešte účinný zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len "Občiansky súdny poriadok"). Podľa ustanovenia § 174 ods. 2 prvej vety Občianskeho súdneho poriadku, ak čo len jeden z odporcov podá včas odpor s odôvodnením vo veci samej, zrušuje sa tým platobný rozkaz v plnom rozsahu a súd nariadi pojednávanie. Podaním odporu sa zrušil platobný rozkaz priamo zo zákona a nebolo potrebné rozhodnúť samostatným uznesením o zrušení platobného rozkazu ako to je uvedené v ustanovení § 267 ods. 3 prvej vety zákona č. 160/2015 Z.z Civilného sporového poriadku (ďalej len „Civilný sporový poriadok“), podľa ktorého ak čo len jeden zo žalovaných podá včas odpor s vecným odôvodnením, súd zruší platobný rozkaz v celom rozsahu a nariadi pojednávanie.

7. Súd vo veci nariadil pojednávanie.

8. Žalobca na pojednávaní konanom dňa 22.05.2017 uviedol, že trvá na podanej žalobe, tak ako to prezentoval jednak v žalobe, jednak v písomných vyjadreniach. Je možné konštatovať, že nie je sporné to, že sa nehoda stala, nie je sporná ani výška škody, ktorá zodpovedá tej sume, ktorá bola zaplatená poľskému partnerovi na základe ich výzvy. Doklad o tom, že skutočne boli tieto sumy prevedené na ich účet, je súčasťou spisu a bol aj oboznamovaný. Sporným faktom ostáva faktická a právna dispozícia s daným vozidlom pre účely posúdenia zodpovednosti za škodu. Zisťoval z evidencie motorových vozidiel, že predmetné motorové vozidlo bolo vedené v evidencii na žalovaného ako na prevádzkovateľa aj vlastníka. Nebolo v tomto konaní preukázané jednoznačne, že pred dopravnou nehodou žalovaný vozidlo predal a v tej súvislosti je prekvapujúce, že pokiaľ uvedené vozidlo nepredal, alebo predal, prečo potom pristúpil na uzavretie zmiernu, ktorý bol oboznamovaný ako listina pripojená k vyjadreniu, išlo o rozhodnutie v senáte tunajšieho súdu č.k. 9C/271/2013, kde žalovaný uzavrel súdny zmier na sumu 24.434,42 Eur, a to dňa 13.09.2013. Ďalšia prekvapujúca skutočnosť je, že napr. faktúra, ktorá bola vystavená o predaji vozidla, bola vystavená dva dni pred dátumom nehody. Z akých dôvodov sa mal s tým žalobca vysporiadať, keď auto malo byť v Nemecku a nehoda sa stala v Poľsku, nebola dodnes predložená žiadna zmluva kúpna. Je pravdou, že bolo konštatované, že auto bolo odpredané na základe ústnej dohody. Je to len sféra tvrdenia žalovaného, neexistuje o tom žiadny doklad. Čo sa týka údajov vo faktúre, k tomu uviedol, že všetky listiny, alebo údaje zapísané do faktúr, sú údajmi, ktoré vyhotovil žalovaný a teda každá zmena takýchto údajov je opäť len v moci žalovaného. Zdôraznil, že žalovaný je obchodník s autami a pre neho nie je žiadna novinka, že jeho povinnosťou je v prípade predaja auta do cudziny auto odhlásiť, odovzdať slovesné ŠPZ, pretože v opačnom prípade je zvláštne, aby predané auto do cudziny malo stále slovenské ŠPZ. To sú stručne dôvody, ktoré opakovane písomne rozvinul, a z týchto dôvodov naďalej trval na týchto dôvodoch a na uplatnenom nároku.

9. Žalovaný pojednávaní uviedol, že zotrváva na svojich stanoviskách. Je nesporné, že došlo dňa 28.08.2010 k nehode v Poľsku s vozidlom, ktoré bolo evidované v evidencii v rámci SR na žalovaného ako držiteľa. Čo sa týka výšky náhrady škody, ktorú si uplatňuje žalobca ako postihové právo podľa zákona o zmluvnom poistení, vychádza z údajov, ktoré predložil žalobca, pričom sa jedná o súhrnné sumy, z ktorých nie je možné v súčasnosti zistiť ich konkrétne zloženie, teda o aké konkrétne náklady sa jedná, za akým účelom boli vynaložené. Ďalej aj doklady, ktoré boli prekladané do slovenského jazyka, preukazujú dve skutočnosti, že mala byť podaná obžaloba voči konkrétnej FO v rámci trestného konania a že voči Poľskej kancelárii poisťovateľov bol vydaný rozsudok, z ktorého však nevyplýva, či je právoplatný a vykonateľný, nakoľko predmetné rozhodnutie nie je založené v spise v rovnopise a nie je opatrené doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti. Zodpovednosti žalovaného za vzniknutú škodu a jeho povinnosti vzniknutú škodu nahradiť rozporuje, že jeho zodpovednosť možno vyvodit iba na základe evidencie žalovaného v evidencii motorových vozidiel, nakoľko ako žalovaný opakovane uviedol v písomných vyjadreniach, táto evidencia má výlučne evidenčný charakter a zodpovednosť

konkrétneho subjektu uvedené v tejto evidencii ako vlastníka motorového vozidla, resp. držiteľa, alebo osoby, na ktorú sa držba previedla, možno vyvodzovať iba vo vzťahu k jeho povinnosti uzavrieť povinné zmluvné poistenie, tzn. že v prípade, ak takáto osoba zmluvné poistenie neuzavrela, je možné ju za porušenie tejto zákonnej povinnosti v zmysle zákona o zmluvnom poistení primerane sankcionovať. Avšak z toho zákona explicitne nevyplýva jeho zodpovednosť za prípadnú škodovú udalosť. Tá vyplýva z príslušných ustanovení OZ, upravujúci zodpovednosť za škodu, pričom zodpovedný je v tomto prípade prevádzkovateľom motorového vozidla, ktorým je osoba, ktorá mala faktickú a právnu moc nad motorovým vozidlom v čase vzniku škodovej udalosti. K tomu uviedol nasledovné. Dňa 26.08.2010 bolo motorové vozidlo predané subjektu Autohandel Sadig Ali a v ten deň aj odovzdané pánovi I., ktorý predmetné motorové vozidlo prevzal. Tieto informácie žalovaný poskytol ešte v roku 2011 v rámci komunikácie so žalobcom, pričom žalobcovi poskytol faktúru, v ktorej boli uvedené identifikačné údaje daného subjektu Autohandel Sadig Ali a ďalej mu poskytol aj údaje osoby, ktorej bolo vozidlo odovzdané a ktorá ako tvrdí žalovaný, konala v mene a na účet spoločnosti Autohandel Sadig Ali. Nič nebránilo v roku 2011, ešte predtým ako bol podaný návrh na súd, aby si žalobca tieto skutočnosti overil buď priamo u kupujúceho, u p. I., alebo prostredníctvom Nemeckej kancelárie poisťovateľov. Žalobca neurobil nič preto, aby odstránil tieto pochybnosti vznesené žalovaným, pričom overenie týchto skutočností nevyžadovalo žiadne nákladné procedúry. Žalovaný produkoval dôkazy, ktorými dostatočným spôsobom preukázal skutočnosť, že kupujúci existuje a existoval v čase uzavretia ústnej kúpnej zmluvy. Účtovnými dokladmi preukázal tiež, že s kupujúcim viedol čulé obchodné vzťahy, ktorých hodnota za celé obdobie presiahla sumu 360.000,- Eur a bolo zaužívanou obchodnou zvyklosťou medzi žalovaným a spoločnosťou Autohandel Sadig Ali, že zmluvy budú uzatvárané ústne. K tým bližším skutočnostiam, ako prebiehali vzťahy, sa vyjadri konateľ žalovaného. Žalovaný poskytol žalobcovi dostatočnú súčinnosť na to, aby si žalobca overil uvedené skutočnosti. Žalobca nemal záujem tieto skutočnosti overiť a spoliehal sa a svoje tvrdenia založil na výpise z evidencie motorových vozidiel. K ústnej kúpnej zmluve produkovali dôkaz, e - mail medzi žalovaným a kupujúcim, kde 10 dní pred škodovou udalosťou si dohadovali ešte kúpnu cenu.

K uzavretému súdному zmiernu žalobcu viackrát informovali, a to aj písomne listom, že škodu síce žalovaný neuznáva, ani svoju zodpovednosť, avšak na základe dohody medzi žalovaným a kupujúcim, sa kupujúci ústne zaviazal, že v prípade ak žalovaný túto škodu zaplatí, bude mu to refundované. Po škodovej udalosti, po uzavretí súdneho zmiernu, žalovaný obchodoval naďalej s kupujúcim približne rok aj pol, pričom k ukončeniu spolupráce, po ukončení všetkých otvorených obchodov prišlo z dôvodu, že kupujúci sa vyhýbal splneniu svojho ústneho záväzku refundovať žalovanému náklady, ktoré mu vznikli na základe uhradenia regresu žalobcovi. V prípade ak žalobca spochybňuje účtovnú dokumentáciu, navrhol, aby súd vykonal znalecké dokazovanie vo vzťahu k preukázaniu účtovaných záznamov, dokazovanie výsluchom pána I. a kupujúceho na preukázanie skutočnosti, že kúpna zmluva bola uzavretá ústne a vozidlo bolo prevzaté dňa 26.08.2010. Z vyjadrení žalobcu vyplýva, z mimosúdnych z roku 2010 a 2011, že problémom nebolo ani tak uzavretie ústnej kúpnej zmluvy, žalobca v tom čase videl problém v zaplatení kúpnej ceny, pričom ako v jednom zo svojich vyjadrení dôvodil, mal za to, že k prevodu vlastníckeho práva došlo až úplným zaplatením kúpnej ceny, pričom medzi žalovaným a kupujúcim nebola dohodnutá výhrada vlastníckeho práva. Žiadal, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a priznal žalovanému náhradu trov konania.

10. Súd vo veci nariadil výsluch svedka dožiadaným súdom v Poľskej republike, ktorý sa k položeným otázkam vyjadril nasledovne: Keď som si prečítal, že dožiadanie je adresované súdom v Rožňave, to viem kvôli akej veci som bol predvolaný. V meste Rožňava je firma, ktorá obchoduje s nákladnými autami a obchodný partner z Nemecka, ktorý kúpil od danej osoby auto, ja ako vodič som preberal auto od obchodujúcej spoločnosti z Rožňavy. Predávajúci mi odovzdal dokumenty od auta spolu s poistením PZP. Prevzal som auto a tieto dokumenty spolu s poistkou, aby som mohol ísť s tým autom do Nemecka. Medzitým v meste Wola Rządzińska došlo k udalosti s chodcom. Bola to staršia žena, ktorá bola odvezená do nemocnice s poranieniami dolných končatín. Polícia zabezpečila auto k obhliadke, ku kontrole, či má vykonanú technickú kontrolu. Nepamätám si, po koľkých dňoch, asi po 3 dňoch mi to auto bolo vrátené. Polícia ma neinformovala o žiadnych vadách týkajúcich sa tohto auta. Vzal som súpravu a potom všetkom som ho odviezol k obchodnému partnerovi do Nemecka. Neskôr sa ukázalo, že človek, ktorý obchoduje s tými autami, mi vydal falošné poistenie PZP. Dostal som dokument, že je uzatvorené poistenie PZP ale ukázalo sa, že je neplatné. Keby som vedel, že nemá uzatvorené to poistenie, nikdy v živote by som nevyšiel na cestu, pretože viem aké to má následky. Zdalo sa mi, že slovenské poistenie je platné. K udalosti došlo asi pred 4-5 rokmi. Je možné, že to bolo v roku 2010. Presne si nepamätám na dátumy všetkých tých udalostí, mohlo to byť v jeseni, presne si už nepamätám

vzhľadom na uplynutie takého času. Obchodný partner toho predávajúceho z Rožňavy je môj známy z Nemecka. Nazýva sa J. I.. On podniká v Nemecku v oblasti kúpy a predaja nákladných aut. Nebolo to v rámci žiadneho môjho pracovného pomeru, ale bola to výmena priateľských služieb. Ja som mal v tom čase všetky oprávnenia k vedeniu takého typu vozidiel. Nepamätám si osobné údaje osoby, od ktorej som prijal to vozidlo. Bolo to vozidlo IVECO s návesom. Na evidenčné číslo si nepamätám. Ja som odviezol to vozidlo priamo pánovi J. I. do mesta Bottrop do Nemeckej spolkovéj republiky. Osobne som odovzdal to vozidlo jemu. Možno boli ešte dve alebo tri jazdy pre toho J. I., presne si nepamätám. Ja som si neskôr otvoril vlastnú živnosť a robieval som jazdy takého typu pre seba. Neskôr som stratil kontakt aj s predávajúcim aj so J. I.. Nemal som potrebu sa s nimi kontaktovať. Z toho, čo viem, J. I. nakupoval dosť veľa áut od toho predajcu zo Slovenska. Nevieť ako to vyzeralo po tejto udalosti. Nemal som možnosť oboznámiť sa s konkrétnou zmluvou a nepoznám žiadne z jej častí. Všeobecne neviem povedať nič o odmene medzi týmito osobami. Z mojej strany podiel na dodaní vozidla mal priateľský charakter. Nepoznám meno poškodenej osoby z tej nehody. Vyzeralo to tak, že bola zamyslená a vyšla na cestu z chodníka. To je všetko, čo vypovedám v tejto veci.

11. Právny zástupca žalovaného sa k výsluchu svedka vyjadril v podaní zo dňa 01.06.2019 tak, že svedok vo svojej výpovedi potvrdil opis udalostí, tak ako boli v súdnom konaní tvrdené žalovaným. Svedok prevzal vozidlo od žalovaného pred nehodou pre svojho známeho J. I., ktorý podniká v Nemecku s nákladnými vozidlami. Tieto služby, prevzatie vozidla a jeho osobné odovzdanie kupujúcemu vykonal svedok pre kupujúceho v rámci priateľských služieb. Pre kupujúceho J. I. preberal svedok od žalovaného vozidlá opakovane. Z výpovede svedka vyplýva, že tento nekonal na základe pokynov a ani v mene a na účet žalovaného, ale úkony spojené s prevzatím vozidla a jeho doručením kupujúcemu vykonával v mene a na účet kupujúceho J. I.. Prevzatím vozidla p. I. prešlo vlastnícke právo na kupujúceho. V čase nehodovej udalosti bol potom vlastníkom vozidla kupujúci J. I.. O týchto skutočnostiach ako aj údajoch o kupujúcom informoval žalovaný žalobcu listom zo dňa 8.12.2011. Žalobca mal už pred podaním žaloby informácie o osobe, na ktorú žalovaný previedol vlastnícke právo pred nehodou a teda musel vedieť, že zodpovednostným subjektom vo vzťahu k nehode je kupujúci J. I.. Svedok tiež uviedol, že žalovaný mu pri preberaní vozidla odovzdal falošné PZP. Následne uvádza, že doklad o uzatvorení PZP sa ukázal ako neplatný. Žalovaný kupoval vozidlo iba za účelom jeho predaja svojmu obchodnému partnerovi J. I.. Všetky doklady, ktoré žalovaný prevzal od predávajúceho odovzdal pri predaji vozidla pánovi I.. Nebolo povinnosťou žalovaného zabezpečiť povinné zmluvné poistenie po prevode vlastníckeho práva na kupujúceho. Kupujúci a ani pán I. sa o túto skutočnosť ani nezaujímali. Táto skutočnosť nebola nikdy predmetom obchodnej komunikácie medzi žalovaným a kupujúcim. Je bežnou praxou, že povinné zmluvné poistenie si zabezpečuje kupujúci. Bolo teda povinnosťou kupujúceho, aby po prevzatí vozidla pánom I. zabezpečil platné povinné zmluvné poistenie vozidla. Žalovaný nenesie zodpovednosť za nesplnenie tejto povinnosti kupujúcim.

12. Právny zástupca žalobcu sa k výsluchu svedka vyjadril podaním zo dňa 11.06.2019, ktorým zastáva názor, že žalovaným navrhnutý výsluch svedka nepreukázal tú skutočnosť, že v čase dopravnej nehody žalovaný už nebol prevádzkovateľom vozidla IVECO, EČV: PO- 865 BF, ktorého prevádzkou bola dňa 28.08.2010 spôsobená dopravná nehoda a ujma na zdraví poškodenej. Ak žalovaný poukazuje v konaní na to, že svoje vozidlo predal na základe ústnej kúpnej zmluvy zo dňa 26.08.2010 kupujúcemu Autohandel Sadig Ali prostredníctvom J. I. (ktorý aj spôsobil dopravnú nehodu) a tým by mal byť zbavený zodpovednosti ako prevádzkovateľ vozidla, tak podľa názoru žalobcu, svedok uvedenú skutočnosť žiadnym spôsobom pri svojom výsluchu nepotvrdil. Svedok uviedol, že nemal možnosť sa oboznámiť s konkrétnou zmluvou a nepozná ani jej časti. Všeobecne nevedel povedať nič o odmene medzi týmito osobami (žalovaný a pán SI. I.). Odvoz vozidla do Nemecka absolvoval svedok iba na základe priateľskej služby. Nakoľko svedok nevidel uzatváranie zmluvy medzi žalovaným a subjektom J. I., je zrejme, že skutočnosť, že by vozidlo malo byť predané do Nemecka je iba možnou skutočnosťou, ktorá sa nemusí zakladať na pravdivej skutočnosti. Informáciu o údajnom predaji vozidla sa svedok zrejme dozvedel iba sprostredkované (z „druhej ruky“), preto žalobca zastáva názor, že svedok J. I. je v otázke uzatvorenia/neuzatvorenia kúpnej zmluvy medzi žalovaným a subjektom J. I. pred dopravnou nehodou iba svedkom nepriamym. Z výpovede svedka teda nevyplýva tá skutočnosť, že by bol svedkom samotného predaja vozidla IVECO, EČV: PO 865 BF medzi žalovaným a subjektom J. I., t. j., že by predaj vozidla vnímal svojimi zmyslami. Skutočnosť, že J. I. podniká v oblasti kúpy a predaja vozidiel, neznamená tú skutočnosť, že práve vozidlo IVECO, EČV: PO- 865 BF bolo pred dopravnou nehodou predmetom predaja a došlo tak zmene osoby prevádzkovateľa vozidla. Svedok pri uzatváraní údajnej ústnej kúpnej zmluvy zrejme ani nebol, pretože v zmysle jeho výsluchu sa žiadneho uzatvárania hoci len

ústnej kúpnej zmluvy nezúčastnil. Preto ak svedok uvádza, že obchodný partner z Nemecka mal kúpiť vozidlo od obchodujúcej spoločnosti z Rožňavy, tak sa mohol pomýliť v pojmoch, pretože obchodný partner si mohol vozidlo napríklad len vypožičať (v prípade výpožičky zostáva prevádzkovateľom vypožičiavateľ), otestovať v rámci skúšobnej jazdy a pod. Pri uzatváraní konkrétnej zmluvy týkajúcej sa vozidla IVECO, EČV: PO 865 BF a pri rokovaniach ohľadom konkrétne vozidla IVECO, EČV: PO 865 BF medzi žalovaným a subjektom J.G. I. sa svedok priamo nezúčastnil. V zmysle výpovede svedka, možno iba vyvodiť tú skutočnosť, že žalovaný zveril vodičovi (J. I.) vozidlo, ktorého prevádzkou bola spôsobená škoda, čo žalovaného však nezabavuje postavenia prevádzkovateľa vozidla, pretože zverenie vozidla inému subjektu neznamena prevod vlastníckeho práva z jedného subjektu na iný. Žalobca si dovoľuje poukázať na judikát R70/1969, podľa ktorého prevádzkovateľom vozidla nie je osoba, ktorá použije vozidlo na jazdu na základe zmluvy o výpožičke. Žalobca si v tejto súvislosti takisto dovoľuje príkladom poukázať na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR zo dňa 27.11.2007, sp. zn. 25Cdo/2563/2005, na základe ktorého vlastník (v tomto prípade žalovaný), ktorý vypožičia motorové vozidlo inému, zostáva 5/5 jeho prevádzkovateľom a tiež subjektom zodpovedným za škodu vyvolanú osobitnou povahou jeho prevádzky. Z predmetného možno dospieť k záveru, že medzi osoby zodpovedné za škodu spôsobenú prevádzkou dopravného prostriedku podľa § 427 OZ zaraďuje zákon i prevádzateľa (de facto vlastníka, resp. držiteľa) motorového vozidla, t. j. žalovaného, a to i v prípade, ak vozidlo zveril inej osobe.

13. Súd opakovane, naposledy uznesením zo dňa 14.01.2019 pripustil zmenu žaloby jej rozšírením zo strany žalobcu a to titulom opakovaných náhrad poistného plnenia. Celková suma, ktorú doposiaľ vyplatil žalobca z titulu poistnej udalosti poškodenému, predstavovala výšku 80.933,94 Eur. Z uvedenej sumy si žalobca uplatnil úroky z omeškania, za čas od 28.12.2018 do zaplatenia.

14. Dňa 06.05.2019 podal žalobca ďalší návrh na zmenu žaloby, rozšírenú o sumu 1.650,95 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne od 04.01.2019 do zaplatenia, titulom náhrady poistného plnenia. Celková suma, ktorú doposiaľ vyplatil žalobca z titulu poistnej udalosti poškodenému, predstavovala výšku 82.584,89 Eur. Z uvedenej sumy si žalobca uplatnil úroky z omeškania, za čas od 04.01.2019.

15. Pred nariadením pojednávania súd výzvou zo dňa 31.05.2019 vyzval strany sporu, aby súdu oznámili, aké majú návrhy na doplnenie dokazovania.

16. Strany sporu zhodne podaniami zo dňa 17.06.2019 a 25.06.2019 súdu výslovne oznámili, že nemajú žiadne ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania.

17. Súd nariadil pojednávanie na deň 10.09.2019, kedy žalobca uviedol, že zotrváva na podanej žalobe aj na podaných zmenách žaloby tak ako boli súdu doručené. Tak ako vyplynulo zo žaloby aj z písomných vyjadrení mal za to, že žalovaný je objektívne zodpovedný v danom prípade nakoľko si nesplnil svoju povinnosť vyplývajúcu mu zo zákona č. 381/2001 Z.z., pričom poukazoval na skutočnosť, že bol vedený v evidencii vozidiel ako majiteľ vozidla. Predmetné vozidlo malo štátne poznávacie značky SR, a preto mal za to, že žalovaný mal rovnako faktickú, ako aj právnu zodpovednosť a moc nad vozidlom v čase vzniku dopravnej nehody. V konaní, ako ani po výsluchu svedka v Poľskej republike pána I. nevyplývalo a nebolo preukázané, že by došlo k prevodu vlastníckeho práva na nemeckého kupujúceho, nakoľko žalovaný tvrdil, že tak malo byť na základe ústnej kúpnej zmluvy, avšak vypočutý svedok len potvrdil, že mu bolo zverené motorové vozidlo na prevoz, pričom nemal vedomosť o žiadnej zmluve, ani jej prípadných náležitostiach. Vo svojej výpovedi uvádza dokonca, že mu boli odovzdané falošné doklady o PZP, o čom nevedel, a pokiaľ by túto skutočnosť bol vedel, tak by vozidlo ani neprevzal. Je zrejmé, že pokiaľ by došlo k prevodu vlastníckeho práva motorového vozidla, nový kupujúci by zrejme riešil poistenie vozidla, avšak celá situácia nenasvedčuje, že by k tomu prevodu došlo. Z výpovede svedka vyplýva, že sám žalovaný mu odovzdával doklady ohľadom povinného zmluvného poistenia ohľadom vozidla. Nevidel význam v tomto konaní len ten, že žalovaný si bol vedomý, že mal poistenie zabezpečovať on. Ani skutočnosť uvádzaná žalovaným, že bolo dlhodobou zvyklosťou takýmto spôsobom obchodovať medzi žalovaným a nemeckým kupujúcim. V konkrétnom prípade nesvedčí o tom, že prevzatím vozidla došlo k prevodu vlastníckeho práva, nakoľko neboli zrealizované ďalšie právne kroky, vozidlo malo slovenské poznávacie značky, žalovaný si nesplnil svoje povinnosti, prevod vlastníckeho práva nepreukázal, preto mal za to, že v čase škodovej udalosti svedčalo vlastnícke právo práve jemu. Žalovaný porušil všetky zákonom ustanovené povinnosti, vozidlo neodhlásil a nebolo mu pridelené ani prevozné evidenčné číslo. Navyše je nutné konštatovať, že nebolo v konaní ani preukázané, že predmetné motorové vozidlo by

bolo kedykoľvek predtým poistené, čo bolo povinnosťou žalovaného ako vlastníka predmetného vozidla. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam a dôkaznej situácii mal za to, že je potrebné žalobe v celom rozsahu vyhovieť.

18. Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní uviedol, že zotrúva na svojich vyjadreniach uvádzaných v odpore aj všetkých následných vyjadreniach. Preto súdu predniesol len isté zhrnutie. Mal za to, že v čase vzniku škodovej udalosti vlastnícke právo motorového vozidla nesvedčalo žalovanému, ale tretej osobe nemeckému kupujúcemu. Žalovaný opakovane upozorňoval žalobcu na zmenu vlastníckeho práva, prevodom - kúpnu zmluvou na základe dopytu žalobcu ohľadom vlastníckeho práva, v súvislosti so škodovou udalosťou. Predmetnú skutočnosť produkoval ako dôkaz k odpovedi žalobcovi kedy uviedol dátum, identifikoval aj osobu kupujúceho, rovnako predložil príslušné účtovné doklady. Z predložených účtovných dokladov vyplýva, že žalovaný s nemeckým kupujúcim dlhodobo viedol obchodné vzťahy, dodával mu motorové vozidlá, ktoré si chodil preberať prostredníctvom pána I.. Z pohľadu žalovaného bol irelevantný právny vzťah medzi pánom I. a kupujúcim. Žalovaný nemal dôvod skúmať, či sa jedná o pracovný pomer, alebo v akom vzťahu je pán I. s kupujúcim. V predmetnom konaní zostáva dôležitým skutočnosť, že pán I. vystupoval v mene a na účet kupujúceho. Motorové vozidlo v mene kupujúceho prevzal a viezol ho pre kupujúceho. Rovnako z výpovede tohto pána vyplýva, že sa nejednalo o falošné doklady, ktoré prevzal, ale malo ísť o doklady, ktoré boli v čase vzniku škodovej udalosti už neplatné a to je podstatný rozdiel. Mal za to, že v konaní bolo dostatočne preukázané, že žalovaný v čase vzniku škodovej udalosti nemal faktickú ani právnu moc nad motorovým vozidlom. Toto motorové vozidlo bolo prevedené do vlastníckeho práva kupujúceho a to jeho prevzatím pánom I., kedy je možné konštatovať, že bolo fakticky aj právne v zmysle obchodného zákonníka prevedené do moci kupujúceho. Žalovaný dostatočne preukázal prevod vlastníckeho práva. Všetky rozporované skutočnosti preukázal v konaní, preto aj navrhol nedoplňovať dokazovanie, avšak pokiaľ súd stále nemá za dostatočne preukázaný prevod vlastníckeho práva, navrhol doplniť dokazovanie výsluchom nemeckého kupujúceho dožiadaným súdom, ohľadom existencie kúpnej zmluvy a prevodu vlastníckeho práva. Žalovaný prostredníctvom svojho konateľa zdôraznil, že nie je pravda, že by pánovi I. boli poskytnuté falošné doklady. Zvyklosťou bolo preberať motorové vozidlo, v tomto prípade kamión s papiermi od predchádzajúceho vlastníka, on ho kupoval v Prešove. Vozidlo má viac dokladov, viac certifikátov a súčasťou bolo aj PZP pôvodným vlastníkom, ktoré bolo súčasťou predmetnej dokumentácie, ktorú tak ako ju obdržal, ju aj odovzdali pánovi I., teda v žiadnom prípade sa nejednalo o falšované doklady, tento sa vo svojej výpovedi dosť nešťastne vyjadril. Ďalej poukazoval na to, že poznávacie značky nezabezpečoval prevoznú pri odovzdávaní vozidla, ale až po prevoze vozidla, pretože v praxi sa mu to osvedčilo ako výhodnejší spôsob a to z dôvodu, že tie jednotlivé časy príchodu vodičov boli rôzne a bolo komplikované v prípade neprevzatia vracat' prevoznú značku a späť riešiť dokumenty. V konaní bolo preukázané, že bolo bežnou obchodnou zvyklosťou u žalovaného uzatvárať takýmto spôsobom obchodné zmluvy. Je pravda, že nemal písomné zmluvy, ani preberací protokol, avšak zákon to po ňom ani nevyžaduje. Dlhoročne bez problémov takýmto spôsobom fungoval. Preto aj logicky mu nie zrejme, ak by nedošlo k predaju vozidla nemeckému kupujúcemu, prečo by ho viedol pán I., čo by robilo v Poľsku, predsa by nahlasoval krádež motorového vozidla.

19. Právny zástupca žalobca uviedol, že vzhľadom k tomu, že žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že nenavrhuje doplniť dokazovanie o ďalšie dôkazy, čo nakoniec potvrdil aj priamo na pojednávaní, navrhol, súdu nepripustiť vykonávanie ďalších dôkazov a navrhol aby súd rozhodol na základe vykonaného dokazovania.

20. Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi predloženými žalobcom - rozsudkom Poľskej republiky zo dňa 30.09.2013, žalobným návrhom Okresnej prokuratúry Poľskej republiky zo dňa 04.11.2011, Žiadosťou o kompenzáciu adresovanú žalobcovi Poľskou kanceláriou automobilových poisťovateľov zo dňa 18.11.2013, 06.03.2014, 16.06.2014, 30.07.2014, 16.08.2014, 22.12.2014, 14.09.2015, 28.12.2015, 12.04.2016, 02.08.2016, 17.11.2016, 28.03.2017, 11.09.2017, 04.12.2017, 29.05.2018, 30.10.2018, likvidačnými správami, Potvrdeniami o zrealizovaní transakcií zo dňa 25.11.2013, 14.03.2014, 24.06.2014, 12.08.2014, 09.01.2015, 24.06.2015, 18.09.2015, 05.01.2016, 15.04.2016, 05.08.2016, 22.11.2016, 05.04.2017, 13.09.2017, 13.12.2017, 10.10.2017, 05.02.2018, 05.11.2018, aktuálnou sadzbou úrokov z omeškania, výpisom z centrálnej evidencie vozidiel, výzvou na náhradu poistného plnenia s doručenkou pre žalovaného zo dňa 03.12.2018, výpisom z mailovej komunikácie ohľadom zisťovania povinného zmluvného poistenia motorového vozidla s ŠPZ PO865BF, platobným rozkazom zo dňa 23.06.2014, odporom proti platobnému rozkazu zo dňa 16.07.2014, odpoveďou na list zo dňa 02.12.2013, odpoveďou žalovaného na žiadosť zo dňa 02.07.2015, kúpnu zmluvou, Dohodou o

individuálnom dojednaní zmluvnej podmienky, Preberací protokol zo dňa 08.04.2015, faktúra č. 418/10, prijímavým pokladničným dokladom zo dňa 14.09.2010, listom žalobcu zo dňa 10.01.2014, uznesením sp. zn. 9C/271/2013 zo dňa 13.09.2013, výpisom z internetu ohľadom Spoločnosti Sadiq Ali, knihou odberateľských faktúr žalovaného.

21. Zo žalobného návrhu zo dňa 04.11.2011 vyplýva, že bol obvinený J. I., že dňa 28.08.2010 neúmyselne porušil pravidlá v pozemnej cestnej premávke pri riadení sedlového ťahača značky Iveco Eurostar ŠPZ PO865BF, v dôsledku čoho nedal prednosť chodkyňi D. W., ktorá prechádzala cez cestu v blízkosti križovatky a ktorá preto utrpela pohmoždenie dolných končatín s následkami, ktorí zranenia predstavujú ťažkú ujmu na zdraví, chápanú ako úraz ktorý reálne ohrozuje život. Obvinený tak naplnil skutkovú podstatu trestného činu uvedeného v nariadení čl. 177 § 2 trestného zákona.

22. Z Rozsudku Poľskej republiky zo dňa 30.09.2013 vyplýva, že tamajší súd rozhodol o povinnosti žalovaného Poľskej kancelárie dopravných poisťovateľov uhradiť žalobkyňi D. W. finančnú čiastku 66.721,55 PLN vrátane zákonných úrokov a zároveň uhrádzať v prospech žalobkyne invalidný dôchodok v čiastke 1.000,00 PLN do 15. dňa každého nasledovného mesiaca počnúc dňom 01.07.2012. Zároveň súd rozhodol aj o zodpovednosti žalovaného za prípadné budúce škody, ktoré sa môžu u žalobkyne vyskytnúť v dôsledku dopravnej nehody z 28.08.2010, pričom určil mieru zavinenia žalobkyne na 15%.

23. Z Centrálnej evidencie vozidiel vyplýva, že, ku dňu 20.08.2010 bol evidovaný ako držiteľ vozidla IVECO EUROSTAR, EČV: PO 865BF žalovaný. Vozidlo bolo vyradené z evidencie až ku dňu 24.11.2010, s avízom prevodu držby vozidla.

24. Z výpisov z mailovej komunikácie žalobcu ohľadom zisťovania povinného zmluvného poistenia motorového vozidla s ŠPZ PO865BF ku dňu dopravnej nehody dňa 28.08.2010 vyplýva, že na predmetné motorové vozidlo v čase dopravnej nehody nebola dojednaná platná zmluva na poistenie zodpovednosti za škody spôsobené prevádzkou motorového vozidla.

25. Zo Žiadostí o kompenzáciu adresovaných žalobcovi Poľskou kanceláriou automobilových poisťovateľov zo dňa 18.11.2013, 06.03.2014, 16.06.2014, 30.07.2014, 16.08.2014, 22.12.2014, 14.09.2015, 28.12.2015, 12.04.2016, 02.08.2016, 17.11.2016, 28.03.2017, 11.09.2017, 04.12.2017, 29.05.2018, 30.10.2018 vyplýva, že Poľská kancelária žiadala o kompenzáciu za poistné nároky vyplatené poškodenej Jozefe Zaucha v zmysle súdneho rozhodnutia, rozhodnutia odvolacieho súdu, súdne trovy a následne za vyplácanie invalidného dôchodku žalovanej v rôznych výškach v zmysle priloženého súdneho rozhodnutia Poľskej republiky.

26. Z Potvrdení o zrealizovaní transakcií zo dňa 25.11.2013, 14.03.2014, 24.06.2014, 12.08.2014, 09.01.2015, 24.06.2015, 18.09.2015, 05.01. 2016, 15.04.2016, 05.08.2016, 22.11.2016, 05.04.2017, 13.09.2017, 13.12.2017, 10.10.2017, 05.02.2018, 05.11.2018 žalobcom vyplýva, že tento zrealizoval všetky kompenzácie požadované Poľskou kanceláriou poisťovateľov v zmysle vyššie citovaných žiadostí o kompenzáciu.

27. Z Výzvy na náhradu poistného plnenia zo dňa 27.11.2013 a 03.12.2018 adresovanej pre žalovaného vyplýva, že šetrením bolo zo strany žalobcu zistené, že dňa 28.08.2010 bola spôsobená motorovým vozidlom žalobcu dopravná nehoda. V čase uvedenej dopravnej nehody nebolo na motorové vozidlo zn. IVECO s EČV: PO865BF uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Vzhľadom na túto skutočnosť žalobca poskytol z poistného garančného fondu poškodenému poistné plnenie vo výške 27.540,88 Eur a 1.650,96 Eur a žiadal zaplatať týchto súm v termíne do 27.12.2013 a do 03.01.2019, pričom bol zároveň upozornený zo strany žalobcu, že uplynutím lehoty budú v danej veci podnikať ďalšie právne kroky za účelom uspokojenia ich pohľadávky.

28. Z faktúry vystavenej žalovaným dňa 26.08.2010 vyplýva, že bola vystavená pre odberateľa Autohandel Sadig Ali so sídlom v Nemecku na sumu 4.500,00 Eur, pričom je na nej uvedené, že tento doklad je zároveň aj dodacím listom. Z prijímavého pokladničného dokladu vystaveného žalovaným dňa 14.09.2010 vyplýva, že tento mal od spoločnosti Autohandel Sadig Ali prijať dňa 14.09.2010 hotovosť vo výške 16.770,00 Eur, okrem iného ako úhradu faktúry č. 418/10.

29. Podľa ust. § 139 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), žalobca môže počas konania so súhlasom súdu meniť žalobu.

30. Podľa ust. 140 ods. 1 CSP, zmena žaloby je návrh, ktorým sa rozširuje uplatnené právo alebo sa uplatňuje iné právo.

31. V súlade s návrhom žalobcu, súd pripustil zmenu petitu žaloby, pretože výsledky doterajšieho konania môžu byť podkladom na konanie o zmenenej žalobe.

32. Podľa ust. 153 ods. 1 - 3 CSP, strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

33. Súd vzhľadom na jednoznačný prejav strán sporu v písomných vyjadreniach zo dňa 17.06.2019 a 25.06.2019 kedy súdu výslovne oznámili, že nemajú žiadne návrhy na doplnenie dokazovania nepripustil vykonanie ďalšieho dôkazu navrhovaného žalovaným na pojednávaní dňa 10.09.2019 a to výsluchu nemeckého kupujúceho dožiadaným súdom. Pripustenie vykonania navrhovaného dôkazu by malo za následok odročenie pojednávania a vykonanie ďalších zdĺhavých úkonov súdu, kedy s ohľadom na to, že predmetné konanie prebieha už od roku 2014, má súd za to, že žalovaný takýto prostriedok procesnej obrany mohol uplatniť podstatne skôr a to najmä so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

34. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná, a preto jej vyhovel.

35. Nárok žalobcu sa opiera o zákon č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 381/2001“) a o ustanovenia zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len "Občiansky zákonník").

36. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu má pri tuzemskom motorovom vozidle ten, kto je ako držiteľ motorového vozidla zapísaný v dokladoch vozidla alebo ten, kto je v dokladoch vozidla zapísaný ako osoba, na ktorú sa držba motorového vozidla previedla, 6a) v ostatných prípadoch ten, kto je vlastníkom motorového vozidla alebo jeho prevádzkovateľom. Ak na motorové vozidlo je uzatvorená nájomná zmluva s právom kúpy prenajatej veci, povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu má nájomca.

37. Podľa ustanovenia § 3 ods. 3 zákona č. 381/2001 Z.z., osoba, na ktorú sa vzťahuje povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu podľa odseku 1, je povinná uzavrieť poisťnú zmluvu najneskôr v deň prvého použitia motorového vozidla. Osoba, na ktorú sa vzťahuje povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu podľa odseku 2, je povinná takúto poisťnú zmluvu uzavrieť podľa § 16 pri vstupe cudzozemského motorového vozidla na územie Slovenskej republiky.

38. Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťnej zmluve.

39. Podľa ustanovenia § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z., poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,, b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci, c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poisťné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poisťné plnenie, d) ušlého zisku.

40. Podľa ustanovenia § 4 ods.3 zákona č. 381/2001 Z.z., poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil príslušným subjektom 6b) uplatnené, preukázané a vyplatené náklady zdravotnej starostlivosti, nemocenské dávky, dávky nemocenského zabezpečenia, úrazové dávky, dávky úrazového zabezpečenia, dôchodkové dávky, dávky výsluhového zabezpečenia a dôchodky starobného dôchodkového sporenia, ak poistený je povinný ich nahradiť týmto subjektom.

41. Podľa ustanovenia § 24 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z., kancelária poskytuje z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu a) na zdraví a náklady pri usmrtení spôsobené prevádzkou nezisteného motorového vozidla, za ktorú zodpovedá nezistená osoba, b) spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti, c) spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba, ktorej zodpovednosť za túto škodu je poistená u poisťovateľa, ktorý z dôvodu svojej platobnej neschopnosti nemôže túto škodu uhradiť, d) spôsobenú prevádzkou cudzozemského motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba, ktorej zodpovednosť za túto škodu je poistená podľa § 16 ods. 1, e) spôsobenú prevádzkou cudzozemského motorového vozidla vodičom, ktorému nevzniká pri prevádzke tohto motorového vozidla na území Slovenskej republiky povinnosť uzavrieť hraničné poistenie, s výnimkou cudzozemského motorového vozidla, ktoré sa spravidla nachádza na území iného členského štátu; tým nie sú dotknuté ustanovenia § 24a a 24b, f) vzniknutú poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci a spôsobenú prevádzkou nezisteného motorového vozidla, za ktorú zodpovedá nezistená osoba, ak bola súčasne týmto motorovým vozidlom spôsobená ťažká ujma na zdraví 26a) alebo usmrtenie, g) spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktoré bolo do Slovenskej republiky odoslané z iného členského štátu, ak sú súčasne splnené tieto podmienky: 1. na toto motorové vozidlo nebolo uzavreté poistenie zodpovednosti, 2. nebolo tomuto motorovému vozidlu v Slovenskej republike pridelené evidenčné číslo, 6aa) osobitné evidenčné číslo 6ab) alebo zvláštne evidenčné číslo, 6ac) 3. ku škodovej udalosti došlo v lehote 30 dní odo dňa prevzatia motorového vozidla kupujúcim. Je vyberateľom úhrady a príjemcom úhrady je Rozhlas a televízia Slovenska.

42. Podľa ustanovenia § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z., kancelária má právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa odseku 2 písm. a), b), f) a g), na náhradu toho, čo za neho plnila. Kancelária má právo proti poisťovateľovi na náhradu toho, čo plnila za poisteného podľa odseku 2 písm. c). Kancelária je povinná požadovať od príslušnej kancelárie poisťovateľov náhradu toho, čo plnila poškodenému podľa odseku 2 písm. e) a podľa § 24a ods. 1 písm. a).

43. Podľa ustanovenia § 427 ods.1, 2 Občianskeho zákonníka, Fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky. Rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

44. Podľa ustanovenia § 524 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

45. Podľa § 119 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z., zákona o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, vlastník vozidla alebo držiteľ vozidla prihláseného do evidencie je pri odhlásení vozidla do cudziny povinný na vykonanie evidenčného úkonu predložiť osvedčenie o evidencii časť I, osvedčenie o evidencii časť II, ak bolo vydané, doklady podľa § 114 ods. 7 a § 116 ods. 5, preukázať svoju totožnosť, vyplniť príslušné tlačivo, ak je na tento účel zavedené, uviesť potrebné údaje o osobe s pobytom alebo so sídlom mimo územia Slovenskej republiky, ktorú orgán Policajného zboru zaeviduje ako nového držiteľa vozidla a nového vlastníka vozidla, a odovzdať tabuľku s evidenčným číslom; osvedčenie o evidencii časť I alebo časť II alebo tabuľka s evidenčným číslom sa neodovzdávajú, ak boli stratené alebo odcudzené.

46. Podľa § 120 ods. 3 zákona č. 8/2009 Z.z., zákona o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ak vlastník vozidla alebo držiteľ vozidla, ktoré previedol na osobu s pobytom alebo sídlom v štáte Európskeho hospodárskeho priestoru, žiada o vyradenie takého vozidla z evidencie, orgán Policajného zboru vyradí také vozidlo z evidencie až po získaní informácie príslušného orgánu štátu, ktorý vozidlo eviduje. Orgán Policajného zboru vyradí vozidlo z evidencie aj bez žiadosti držiteľa vozidla alebo vlastníka vozidla, ak prijal informáciu zo štátu, ktorý vozidlo eviduje.

47. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

48. Z predložených listinných dôkazov, čo napokon ani nebolo medzi stranami sporné vyplynulo, že od 20.08.2010 do 24.11.2010 bol ako držiteľ predmetného motorového vozidla značky IVECO EUROSTAR, EČV: PO 865BF v evidencii Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Okresný dopravný inšpektorát Prešov, vedený žalovaný. Konkretizovaným motorovým vozidlom bola dňa 28.08.2010 v dôsledku dopravnej nehody spôsobená ujma na zdraví poškodenej občianky Poľskej republiky D. W., na území Poľskej republiky ktorej bola Rozsudkom Poľskej republiky zo dňa 30.09.2013 priznaná náhrada škody vo výške 66.721,55 PLN, vrátane invalidného dôchodku vyplácaného mesačne vo výške 1.000,00 PLN, ktorú sumu poškodenej poukazovala Poľská kancelária poisťovateľov a ktorej viacerými úhradami kompenzoval túto sumu žalobca, keďže k motorovému vozidlu nebolo k dátumu spôsobenia škody uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

49. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že v čase poistnej udalosti bol vlastníkom predmetného vozidla žalovaný. Tvrdenie žalovaného, že pred vznikom poistnej udalosti došlo k predaju predmetného motorového vozidla na základe ústnej kúpnej zmluvy nemeckému kupujúcemu, okresný súd poukazujúc aj na ustanovenia § 119 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z., zákona o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov nemal za preukázané pretože žalovaný nepredložil žiaden dôkaz o prevode vozidla. Žalovaný nedisponuje kúpnu zmluvou, hoci ako sám tvrdí zákon mu takúto povinnosť ani neukladá. Motorové vozidlo odovzdal občanovi Poľskej republiky J. I. bez vyhotovenia preberacieho protokolu. Nesplnil si svoju povinnosť, ktorú mu ukladá zákon o cestnej premávke v §119 ods. 1. V prospech žalovaného nesvedčia ani ďalšie skutočnosti a to úhrada faktúry nemeckým kupujúcim až dňa 14.09.2010 a vyradenie motorového vozidla z Centrálnej evidencie vozidiel až ku dňu 24.11.2010, s avízom prevodu držby vozidla. Ako rozporuplný a účelový vyhodnotil súd aj výpoveď svedka, ktorý síce potvrdil, že vozidlo mu bolo zverené ne prevoz, avšak jednalo sa o priateľskú službu a nemal žiadnu vedomosť o uzavretí kúpnej zmluvy ani jej prípadných náležitostiach. Žalovaný síce tvrdil, že sa jednalo o obchodnú zvyklosť pri obchodovaní s nemeckým kupujúcim, avšak tieto skutočnosti samy o sebe nedeklarujú, že tomu tak bolo aj v tomto prípade, navyše ak práve kvôli neochote nemeckého kupujúceho nahradiť vzniknutú škodu pri vyššie uvedenej dopravnej nehode boli obchodné styky medzi žalovaným a nemeckým kupujúcim prerušené.

50. Žalovaný poukazoval aj na rozdielnosť prístupu žalobcu v obdobnom prípade, kedy ho žalobca oslovil so žiadosťou o oznámenie vlastníctva motorového vozidla z dôvodu vzniku škodovej udalosti, kedy žalobca na základe údajov poskytnutých žalovaným zaevidoval nového vlastníka. Súdu sa žiada podotknúť, že v žiadnom prípade sa nemožno stotožniť s tvrdením žalovaného, že s jedná o obdobný prípad. V spomínanom prípade, ktorý je evidovaný aj v súdnom spise totiž žalovaný predložil žalobcovi platne uzavretú písomnú Kúpnu zmluvu, Dohodu o individuálnom dojednaní zmluvnej podmienky, a riadne podpísaný preberací protokol. Je teda možné konštatovať, že hodnoverným spôsobom preukázal, že došlo k prevodu vozidla, čomu však v danom prípade tak nie je.

51. Podľa názoru súdu všetky uvedené rozhodujúce faktory dostatočne odôvodňujú záver, že žalovaný mal v čase poistnej udalosti povinnosti držiteľa osobného motorového vozidla vyplývajúce zo zákona o premávke na pozemných komunikáciách i zo zákona o povinnom zmluvnom poistení a tým je zodpovedaná aj otázka aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v predmetnom konaní. Žalovaný nemal v čase dopravnej nehody uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou vozidla, žalobca poškodenej prostredníctvom Poľskej kancelárie poisťovateľov zaplatenú finančnú čiastku uhradil z garančného fondu. Došlo tak k tzv. zákonnej cessii podľa § 524 Občianskeho zákonníka, ktoré má oporu v ustanovení § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z., kedy žalobca má právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa odseku 2 písm. b) na náhradu toho, čo za neho plnil. Žalobcovi, tak vzniklo právo postihu proti žalovanému dňom, kedy refundoval poskytnuté plnenie poškodenej prostredníctvom Poľskej kancelárie poisťovateľov. Okamihom výplaty predmetných finančných prostriedkov žalobcom poškodenému prostredníctvom Poľskej kancelárie poisťovateľov, sa žalobca stal aktívne legitimovaný v danej veci titulom práva postihu.

52. Súd konštatuje, že vzhľadom na uvedené skutočnosti a citované právne predpisy, žaloba žalobcu bola podaná dôvodne, a preto jej vyhovel a zaviazal žalovaného k úhrade dlžnej sumy pozostávajúcej z náhrady škody a kompenzácie invalidného dôchodku, ktorý je vyplácaný poškodenej osobe v zmysle právoplatného rozhodnutia - rozsudku Poľskej republiky Poľskou kanceláriou poisťovateľov, tak ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

53. Výrok o priznaných úrokoch z omeškania sa opiera o ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak ide o meškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení aj úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania v súlade s citovaným ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., a preto mu súd uplatnené úroky z omeškania priznal ako dôvodné.

54. Výrok o náhrade trov konania sa opiera o ustanovenie § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého: (1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci; v spojení s ustanovením § 262 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku: (1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

55. Náhrada trov konania bola žalobcovi priznaná vo výške 100 % podľa pomeru úspechu vo veci. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti výroku I. rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti výrokom II. a III. rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní od doručenia rozsudku, ktoré sa podáva na Okresnom súd Rožňava a o odvolaní rozhodne Krajský súd v Košiciach.

Podľa ustanovenia § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Podľa § 365 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa odseku 2 citovaného § odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Podľa odseku 3 citovaného § odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 125 ods. 1,2,3 Civilného sporového poriadku podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. (2) Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. (3) Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami

mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z.z. - Exekučného poriadku).